

med private Lovforslag. Jeg vil haabe, at det maag erindres, at Opfordringen er udgaaet fra selve Ministeren.

Ville: Det ærede Medlem for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) har ganske vist opfattet den ærede Ministers Uttringer urigtigt, thi han har ikke udtalt, at han ansaae det for den rette Vej at komme med et Lovgivningsarbejde. Den ærede Minister har tværtimod udtalt sin Forkjærlighed for at følge den administrative Vej; men, siger han, det, som forekommer mig at være det Banstelige, er, at der foreligger to mod hinanden stridende Løfter. Jeg skal dog tillade mig at gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at der her er nogen Misforstaaelse tilstede. Der foreligger vel to Løfter, men de ere givne til høist forskjellige Personer. Tilfagnet af 2den October 1863 er givet fra Kirke- og Undervisningsministeriet — ikke af Ministeren — til det paaagjældende Troessamfund, hvorimod det andet Løfte er givet til Rigsdagens Folkething, og jeg for mit Bedkommende afleverer herved dette Løfte. Jeg har ikke nogen Brug derfor, og jeg er overbevist om, at mange ærede Medlemmer ligeledes med stor Fornøielse ville levere det tilbage. Det ærede Medlem for Ribe Amts 5te Valgkreds synes vel at holde paa dette Løfte, men det bliver da i alt Fald kun en Hundrededeel af Løftet, hvorpaa han holder, og hvis vi bleve et Fleertal om det Modsatte, vilde den overveiende Deel af Løftet blive leveret tilbage til Ministeren, saaledes at han frit kunde indløse Tilfagnet af 2den October 1863. Derfor troer jeg, at der ikke vilde opstaae nogen særdeles stor Banstelighed for Ministeren, hvis han fulgte den Vej, som engang er betraadt af Ministeriet, thi en Dissenterlov, og hvad dertil hører, var kun den daværende Ministers personlige Idee og Anskuelse, som endnu ikke havde formet sig paa bestemt Maade. Den høitærede Minister indrømmede, at det omtalte Troessamfund talte adskillige Medlemmer udenfor Kjøbenhavn, og det glædede mig især, at Ministeren ved denne Leilighed stillede sig paa et skandinavisst Standpunkt; derpaa sætter jeg særdeles Priis. Netop naar man føler, at man har noget meget Kinge for sig, søger man

at vinde Styrke derfor ved at tage det skandinavisst ved at gaae til Sverrig og Norge, ved at tage deres Methodister med og faae en Slags skandinavisst Eenhed for sig. Jeg troer, at den høitærede Minister ligesaa meget har overrasket som glædet os, ved at ubstrække sin Betragtning ud over vort eget Fædreland. Hovedsagen er imidlertid, at Methodistsamfundet allerede i Kongeriget har et tilstrækkeligt Antal Medlemmer. Saaledes som Sagen nu stiller sig, anseer jeg det for at være den rette Vej at følge, at jeg, dersom der ikke fra dette Things Side kommer nogen bestemt Tilfjendegivelse om Sagen, indbringer et privat Lovforslag angaaende Anerkjendelsen af Methodistsamfundet — til hvilket jeg haaber at faae Tilslutning fra forskjellige Sider —, men dog saaledes, at det kun skal tjene som Paamindelse for Regjeringen, og den Dag, da Ministeren siger: Jeg er nu bestemt paa at ordue Sagen administrativt, skal jeg med Fornøielse tage Forslaget tilbage. Jeg sætter stor Priis paa, at denne Sag, der har været omhandlet i 4 Aar til stor Forurettelse for det omtalte Samfund, endelig faaer sin Afgjørelse. Jeg troer, at det er Synd at lægge den store Byrde over paa denne Menighed, at den skal føre hele Dissenterspørgsmaalet fra Theori til Praxis. Jeg sætter, som sagt, Priis paa, at det omtalte Samfund bliver anerkendt, men paa hvilken Maade, det skeer, er for mig et underordnet Spørgsmaal. Naar allsaa et saadant privat Forslag indbringes, skeer det kun i Haab om derved at give et Stød til, at Ministeren ordner Sagen ad administrativt Vej, og den Dag, Ministeren erklerer sig villig dertil, skal jeg med Fornøielse tage Forslaget tilbage.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg behøver vel ikke at anføre, at jeg ikke har samlet Methodister fra Norden for min egen Skyld, men kun som Svar til den ærede Secretair (Barfod), der meente, at jeg ikke havde anført tilstrækkelig correct, hvormange Medlemmer Samfundet talte. Jeg gjentager, at jeg vil oppebie et privat Forslag, for at det kan vise sig, om Representationen mener, at Sagen er admini-